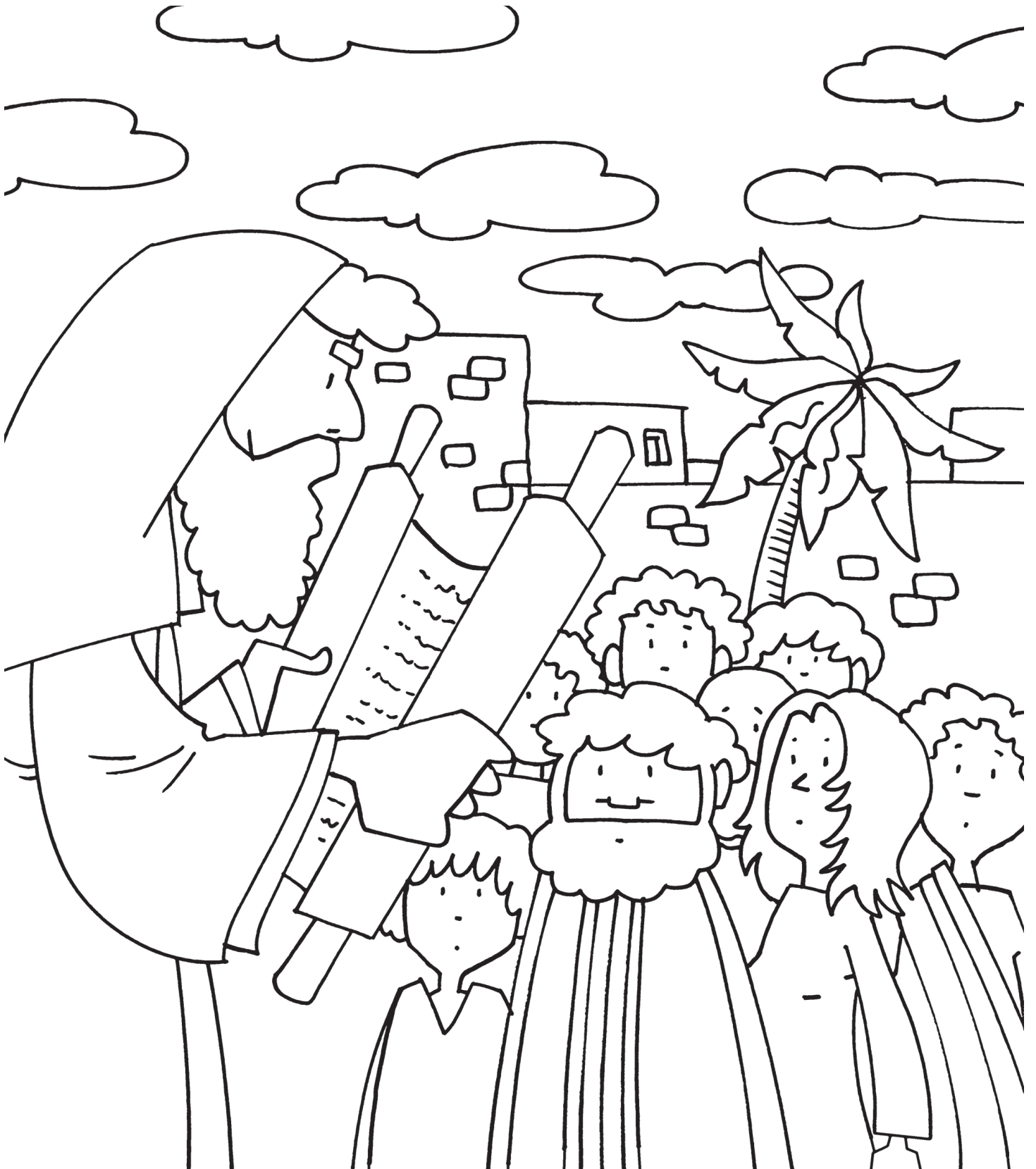

16 februari 2025

Verbondssluiting en voorlezen van de wet

Nehemia 8 en 9

Thema: Wat zijn Gods afspraken met Israël?

Doel

De kinderen leren dat je Gods woorden steeds opnieuw moet horen om in Hem te geloven.

Toelichting

De muren van de stad Jeruzalem waren, toen Nehemia kwam, een puinhoop. Ooit was de stad ingenomen en de tempel verwoest door koning Nebukadnessar uit Babel. Het was de straf van God dat Israël andere goden diende dan de HEER. Israël had niet gedaan wat God vroeg als antwoord op zijn liefde. Israël kwam de afspraken met God niet na, maar deed wat het zelf het beste vond.

Nehemia had wel ontdekt dat de trouw aan God nog steeds heel moeilijk was voor de Judeeërs. Samen delen van wat God geeft, deden ze niet. De muren zijn nu hersteld, maar dat heeft alleen zin als het geloven van het volk ook wordt herbouwd. Heel het volk wordt uitgenodigd om bij de Waterpoort te komen. Urenlang wordt voorgelezen uit Gods wetboek. De mensen kennen het wel, maar toch klinkt het nieuw. Iedereen huilt, omdat ze beseffen hoe erg ze God hebben teleurgesteld. Nehemia zegt: Dat hoeft niet. Het is nu tijd om te vieren dat God ons vreugde geeft. Hij wil verdergaan met ons.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Voorlezen uit Gods boek

Richtlijnen: Vraag de kinderen of ze voorlezen leuk vinden. Welk boek leest de juf of de meester voor in de klas? Leest papa of mama ook voor thuis? Heerlijk, een spannend of ondeugend verhaal. Lekker op de bank naast degene die voorleest, zodat je de plaatjes goed kunt zien. Natuurlijk moet de televisie uit en moeten anderen er niet doorheen praten. Anders kun je niet goed luisteren.

In het bijbelverhaal over Nehemia horen we ook dat wordt voorgelezen. Niet aan één kind of de hele klas, maar aan zoveel mensen als in een stad wonen. Ze staan bij het luisteren en het duurt uren. Maar ze vinden het niet erg. Ze horen de verhalen over God en Israël uit het boek van God. Soms zijn ze blij, dan weer hel verdrietig.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Nog een keer dat mooie verhaal

Richtlijnen: Vertel een inleidend verhaaltje over een meisje dat een lievelingsboek heeft. Haar moeder moet het vaak voorlezen. Ze weet al wat er gaat gebeuren, maar wil het nog een keer horen. Iedere keer vallen haar nieuwe dingen op. Dat had ze niet eerder gehoord, het lijkt wel nieuw.

In het bijbelverhaal laat Nehemia iedereen bij op het plein bij de Waterpoort komen. De priester Ezra zal Gods wetboek voorlezen. Daarin staat wat God beloofd heeft aan Israël: Ik zal jullie God zijn, jullie helpen en beschermen. Er staat ook in wat God van het volk vraagt: jullie moeten ook van Mij houden en leven zoals Ik graag wil. Misschien dachten sommige mensen: dat verhaal kennen we al lang. Maar als Ezra voorleest klinkt het nieuw en worden ze geraakt. Zij zijn blij dat God zo goed is. Maar ze schamen zich ook dat zij zich soms zo weinig van God aantrekken. Het moet anders en beter, denken ze. Nehemia zegt: dat is ook zo, maar vandaag vieren we feest omdat God zoveel van ons houdt en ons deze nieuwe stad geeft. Wees blij met zo'n goede God!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Blij en verdrietig met Gods wetboek

Richtlijnen: Vraag de jongeren of ze blij en verdrietig tegelijk kunnen zijn met iets dat ze horen. Bijvoorbeeld muziek. Of een nieuwsbericht. (een muziekstuk is mooi, maar herinnert hen aan een begrafenis; bij een ramp worden twee jonge kinderen bijna ongedeerd na dagen gered, maar zijn erg veel doden en gewonden gevallen).

Vertel daarna de (waarschijnlijk niet zo bekende) geschiedenis uit Nehemia 8-9. Nehemia laat de priester Ezra de vijf boeken van Mozes voorlezen. Oude woorden van de God die zijn volk uit Egypte heeft geleid en gebracht naar het beloofde land. Maar ook over de verwachting die God van zijn volk mag hebben: dat Hij voor hen de enige God is en dat ze uit dankbaarheid hem trouw gehoorzamen. De verzamelde ex-ballingen zijn verbaasd als ze in hun deels herbouwde stad opnieuw horen hoe goed God is. Tegelijk huilt iedereen, omdat ze beseffen hoe ze God teleurgesteld hebben. Ze schamen zich, de woorden komen hard binnen. Dat de muren herbouwd moesten worden kwam door Gods straf op hun zonde; daarom verwoestte Babel Jeruzalem. Nehemia zegt: nu niet huilen! Vandaag vieren we dat God ons vreugde geeft en dat we van hieruit verder mogen gaan. Aan zijn machtige hand.

Extra bijbelgedeelte: Psalm 122

(Het is heerlijk naar de tempel in Jeruzalem te kunnen gaan. Waarom: daar vervult Israël haar plicht: te prijzen de naam van de HEER. Je kunt daar op twee manieren naar luisteren: blij om de vrede die je ervaart, maar ook vol schaamte omdat die plicht soms wordt vergeten)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Als de stad gezekeerd is, de muren heel, de poorten gesloten, gebeurt er iets heel bijzonders. Ezra wordt gevraagd om de wet van de Here God voor te lezen. Dan gaat het om de Tora. Ezra leest de eerste vijf boeken. En, dat kun je begrijpen, duurt heel lang. Ezra staat hoger, opdat de mensen hem kunnen zien. Vervolgens zorgen de Levieten ervoor dat de mensen het voorgelezene kunnen begrijpen. Ze leggen het uit. Dan verzamelen de voorgangers zich en verdiepen zich in de Tora: ze doen bijbelstudie. En zo gaat het dagen achter elkaar door. We ontdekken hier de grondlijnen van de kerkdienst die wij gewend zijn om te volgen.

Dan ontdekken ze de opdracht tot het vieren van het Loofhuttenfeest. Dat geeft de mensen een praktische mogelijkheid om de wet te volgen. Ze halen takken uit de bergen en ieder bouwt zich een loofhut. Het wordt feest. Dat mag ook. Ondanks alle fouten mogen de mensen weer verder.

Hoofdstuk 9 is totaal anders van toon. Hier klinken schuld en boete. Maar dit hele boetegebed is ingebed in de geschiedenis van Israël: uittocht en woestijnreis zijn de leidraad.

Vers voor vers

In de LXX (Septuagint) worden deze woorden Ezra in de mond gelegd. Maar hier zijn het de Levieten die het volk voorgaan in één grote rede van boetedoening en schuldbelijdenis.

Auteur: WPvdH

Liederen

Psalm 136	
Lied 675	(=Gezang 477 LvdK)
Lied 227	
Lied 415	(=Gezang 456 LvdK)
Dit is de dag	Op Toonhoogte 148
De vreugde des Heren	Opwekking 14
De Naam van de Heer	Hemelhoog 578
Lees je Bijbel, bid elke dag	Hemelhoog 382
Uw Woord is een lamp voor mijn voet	Hemelhoog 494
Bewaar het in je hart	Bewaar het in je hart Elly en Rikkert Zuiderveld- Nieman
Onze Vader	Hemelhoog 547
Laten wij nu samen	Opwekking 25
Ik zal de Here God liefhebben	Op Toonhoogte 523

Auteur: PZ

Voorlezen uit Gods boek

Inleiding

Vind jij het ook zo leuk om te worden voorgelezen? Door de juf op school. 's Middags op de bank met papa. 's Avonds als je naar bed gebracht wordt. Sprookjes zijn leuk, soms ook spannend. Een boek met grappige verhalen is ook leuk om naar te luisteren. In het Bijbelverhaal leest de profeet Ezra voor. Heeft hij ook een leuk boek meegenomen? Dat ga ik je nu vertellen, luister maar....

Voorlezen uit Gods boek

De stad Jeruzalem was helemaal stuk. De tempel en de huizen. Ook de muren van de stad. Helemaal kapot. De mensen die er nu wonen hebben naar Nehemia geluisterd. Ze hebben de muren om de stad opnieuw gebouwd. Ze zijn weer veilig binnen de muren. Is alles nu weer goed? Nehemia vindt van niet! Er moet nog iets heel belangrijks gebeuren.

Nehemia laat iedereen bij de Waterpoort komen. De priester Ezra staat daar met een boek. Hij gaat voorlezen, geen sprookjesboek. Ook geen boek met veel grapjes. Hij gaat het wetboek van God voorlezen. Dat boek kennen de mensen toch al lang? Ja zeker, maar weten ze nog precies wat er in staat? Het is al zo lang geleden dat ze aan dat boek gedacht hebben. Nu horen ze opnieuw de woorden van God. Het zijn er héél veel, ze luisteren héél lang. Soms schrikken ze van wat ze horen. Soms worden ze er verdrietig van. Dat komt doordat ze iets ontdekken. Iets dat niet leuk is. Ze hebben niet altijd gedaan wat God wil. Daardoor zijn er veel nare dingen gebeurd. Ze horen óók dat ze een goede God hebben. Een God van liefde, die voor hen wil zorgen.

Nehemia roept: 'Niet verdrietig zijn omdat we het verkeerde gedaan hebben. Luister gewoon naar God. Doe nu de goede dingen in het leven. Dat wil Hij graag. Vier maar feest, want God houdt van ons. Vier maar feest, omdat Hij ons deze nieuwe stad geeft. Hij zorgt ervoor dat we blij kunnen zijn. God wil bij ons blijven, verder leven met ons in deze stad. Dat is geweldig, toch?'

Auteur: TD

Nog een keer dat mooie verhaal

Inleiding

'Nou, vooruit dan maar. Pak jij het boek maar, dan pak ik nog even de thee. Dan gaan we samen op de bank zitten.' Noor pakt haar lievelingsboek uit de kast. Natuurlijk kan ze zelf ook al aardig goed lezen, maar het is zo mooi als mamma het voorleest. Zij doet de stemmetjes precies goed! Het is leuk om steeds opnieuw te kijken en luisteren. Want ook al kent Noor er al hele stukken van uit haar hoofd, elke keer vallen haar toch weer nieuwe dingen op. Dingen die ze de vorige keren ook gehoord heeft, maar die nu toch nieuw lijken.

Bijbelverhaal

Eindelijk! Na jarenlang bouwen, is het werk af. De stadsmuur van Jeruzalem is weer opgebouwd. De nieuwe poorten zitten stevig vast. Nehemia, die heeft gezorgd dat al dat werk gedaan werd, heeft ze zelf in de scharnieren gehangen. Als die poorten op slot zitten, kan er niemand meer in of uit. Heel veilig tegen vijanden! Nu komt iedereen bij elkaar op het plein bij de Waterpoort. Wat veel mensen! Alle mannen en vrouwen, en iedereen die groot genoeg is om het te begrijpen als er voorgelezen wordt, is bij elkaar. Ze vragen priester Ezra, die al veel gestudeerd heeft op de woorden uit de boekrollen van de Thora, ze te halen en ze voor te lezen. Het zijn de eerste vijf boeken die in de Bijbel staan. Hij haalt ze op en klimt een podium op, dat hier speciaal voor getimmerd is. Nu kan iedereen hem zien en horen. Links en rechts van hem gaan de familieleiders staan. Ook alle andere mensen gaan staan. Kijk, Ezra houdt het wetboek omhoog om het te laten zien. Wat een bijzonder moment! Dit boek is al zo lang niet meer gebruikt. De mensen waren immers door de Babyloniërs meegenomen, omdat ze ongehoorzaam waren geweest aan God. Nu ze eindelijk terug zijn, is het hoog tijd dat iedereen Gods voorschriften weer leert kennen. Ezra prijst de grote God hiervoor. Iedereen heft zijn handen op, knielt diep buigend neer voor de HEER en roept 'Amen, amen!'. Vanaf dat de zon opkomt tot in middag luistert iedereen ingespannen naar wat er staat in het boek met de wetten die God gegeven heeft. Daarna leggen Nehemia, Ezra en de Levieten aan het volk uit wat de betekenis is van alles dat er voorgelezen is.

Iedereen is blij dat ze nu weer weten wat God van hen wil. Ze wisten het nog wel een beetje, maar waren vergeten hoe het precies zat. Ze merken dat ze zich eigenlijk al héél lang niet meer aan deze wet hebben gehouden. En Israël is nog wel speciaal door God uitgekozen om zijn volk te zijn! Wat zal God hier wel van denken? Daarom staan veel mensen nu te huilen. In de voorgelezen wet staat zoveel wat ze niet wisten! Wat hebben ze nog veel te leren! Hoe moet dat nou allemaal?

Nehemia, Ezra en de Levieten zien hoe verdrietig iedereen is. Ze zeggen troostend: Dit is een feestdag voor de HEER, uw God. Daarom hoeven jullie niet te huilen, maar mogen we feestvieren! Maak lekker eten en drinken klaar

en deel dat met mensen die dat niet hebben. Wees blij met wat de HEER voor ons doet. Die blijheid geeft ons de kracht die we nodig hebben! De mensen begrijpen goed wat er gezegd werd. Ze maken er een groot feest van en delen met elkaar wat ze hebben klaargemaakt.

De volgende dag is het nog niet afgelopen. De familieleiders komen met de priesters en Levieten samen bij Ezra. Ze willen nog meer weten over de wet, en willen bespreken hoe ze zich eraan kunnen gaan houden. Als ze het boek Leviticus lezen, beseffen ze dat het over een paar dagen tijd zal zijn voor het feest van de tocht uit Egypte naar het beloofde land. Iedereen moet dan zeven dagen in een zelfgemaakte hut wonen, om te denken aan de tijd dat het volk nog rondzwierf in de woestijn en geen huizen had.

Iedereen gaat de bergen in om takken te halen voor de hut voor zijn gezin. Die kunnen ze in de tuin maken, of op het platte dak. Sommigen bouwen hun hut op het plein of in het voorste stuk van de tempel. Wat bijzonder dat ze dit bevrijdingsfeest mogen vieren! Het is zo lang geleden dat hun volk dit deed. Iedereen is erg blij. En elke dag van het feest wordt er weer voorgelezen uit de Thora. Op de achtste dag komt het hele volk samen om feest te vieren. Daarna nemen ze één dag om alles op te ruimen. Maar gelijk de volgende dag komt iedereen wèèr bij elkaar. Het feest dat God voorgeschreven heeft, is voorbij.

Nu kunnen de mensen laten zien dat ze spijt hebben van wat ze allemaal fout gedaan hebben. Van wat zij zelf deden, maar ook de mensen die voor hen leefden. Iedereen heeft nu juist oude, lelijke kleren aan en gooit stof van de grond over z'n hoofd. De Judeeërs gaan apart staan van de mensen die er uit andere landen wonen, en zeggen eerlijk wat ze allemaal fout hebben gedaan. Niet alleen hun eigen zonden, maar ook die van hun ouders en andere voorouders noemen ze. Een kwart van de dag wordt er weer uit de wet voorgelezen; tijdens een ander vierde deel belijdt het volk eerlijk zijn schuld. Daarbij buigen ze neer voor de HEER, hun God. De leiders gaan op het podium staan en met een luide stem roepen ze wat de zonden van het volk zijn, van nu en eerder.

Ze bedanken God omdat Hij zo onnoemelijk veel voor hen gedaan heeft, toen Hij hen bevrijdde uit de slavernij. Alle mensen horen hoe er opgenoemd wordt hoe God veertig jaar voor hen zorgde in de woestijn, met eten, drinken, het niet laten verslijten van hun kleren, bescherming, licht uit een vuurkolom en sturing uit een wolk. Maar ze zeggen ook eerlijk hoe het volk steeds weer de goedheid van God beantwoordde met ongehoorzaamheid. Hoe God hen dan toch iedere keer weer vergaf. Hoe hij hen hielp, door het beloofde land te geven. Maar dat ze dat land nu kwijt zijn en er zelfs slaven in zijn geworden, zoals hun voorouders slaaf waren in Egypte. De mensen hebben echt spijt van al dat foute. Maar ze weten

ook welke goede God ze dienen en vertrouwen erop dat Hij hen ooit opnieuw redden zal.

Verwerking

Ezra moet de Thora voorlezen; de eerste vijf boeken uit de Bijbel. Welke zijn dat?

Auteur: PW

Blij en verdrietig met Gods wetboek

Eerst maar even een paar vragen

1. Hebben jullie thuis regels?
2. Is het goed om regels te hebben, of vind je dat stom?
3. Ga je liever je eigen gang en pakt dat dan ook wel goed uit?
4. Zouden er regels zijn waarbij je toch vrijheid kan ervaren?

Inleiding

In sommige gezinnen hangt er een schema op de koelkast. Met een magneetje blijft dat goed zitten. Zo raakt het niet kwijt en kun je het niet negeren. Op dat schema staat per dag opgeschreven wat iedereen in het gezin te doen heeft en hoe laat. Zoals schooltijden en wanneer je gaat sporten.

Maar ook wat je taak in het huishouden is, die dag of die week.

Je duikt vast regelmatig de koelkast in om te kijken of er iets lekkers te scoren valt.

Je ziet het schema voor je neus hangen. Als je slim bent kijk je er even op, zodat je niets vergeet.

Soms niet zo leuk, maar meestal wel handig.

Als iedereen er zich aan houdt heb je weinig gezeur aan je hoofd en...loopt alles op rolletjes.

Mocht je iets over het hoofd zien en vergeet je dat te doen, wordt er gemopperd op je.

Dat is niet zo leuk en dan ben je boos op jezelf, of verdrietig.

Je bent eigenlijk wel blij met dat schema, maar je merkt ook dat het niet leuk is als je iets niet doet. Nu snap je meteen het woord 'ge-regel-d'.

Landen hebben ook regels om het leven goed te laten verlopen.

Die regels staan allemaal in het **wetboek van strafrecht**. Als je bijvoorbeeld de verkeersregels overtreedt, krijg je een bekeuring. Dat kost je een hoop geld.

Pleeg je ernstige misdaden, dan moet je 'voor de rechter verschijnen'. Die kent al de regels die in het wetboek staan uit het hoofd. De rechter bepaalt de straf die je krijgt en soms moet je zelfs naar de gevangenis.

In het begin van de Bijbel, in de tijd van Mozes, heeft God regels ingesteld om een goed leven te kunnen leiden.

Dat waren er ook heel veel. Het volk Israël moest die regels naleven uit dankbaarheid dat God voor hen zorgt. Een tijd ging dat goed, maar de kinderen en hun kinderen deden dat niet altijd meer. Dan ging het fout en kregen ze straf van God.

Bijbelverhaal.

En zo zijn we weer bij Nehemia aangekomen. De herbouw van de stad Jeruzalem is voltooid. De verwoeste muren zijn hersteld (zie het verhaal van vorige week) Nu wil God graag dat de mensen opnieuw de regels van de wet horen. De meeste mensen zijn ze vergeten. Hun ouders waren ze vergeten en zo hebben zijzelf de regels

ook niet leren kennen.

Hun vaders en moeders zijn gestraft en naar Babylon weggevoerd. De tempel is verwoest door de overheerser. Maar zij mochten na jaren teruggaan naar hun eigen land en hebben de stad en de muren hersteld. Maar ja, hoe zit het ook alweer met Gods wetten?

Nehemia vraagt aan Ezra of hij het wetboek wil halen.

Ezra is een priester en een wetgeleerde. Je begrijpt wel dat Ezra dus, net als rechters, alle wetten kent.

Als Ezra met het wetboek arriveert klimt hij op een houten podium. Zo kan het volk, dat zich heeft verzameld op het plein bij de net gerepareerde Waterpoort, hem goed zien. Ezra houdt het boek omhoog en toont het aan de mensen. Het is vroeg in de morgen, het is net licht geworden. Ezra opent het wetboek en begint te lezen. Het duurt uren, voordat Ezra het boek uit heeft. Dan prijst hij God en de mensen roepen: 'Amen, amen' en knielen neer voor God.

Omdat niet alles meteen duidelijk is, wordt het ook nog uitgelegd door de Levieten. Levieten, dat zijn de mensen die zorgdragen voor alles wat er in de tempel moet gebeuren. Zij kennen de wetten heel goed en weten hoe die moeten worden nageleefd.

De mensen zijn erg onder de indruk van wat zij horen. Wat is het goed dat God hen zo wil leiden.

Maar ze zijn ook verdrietig omdat zij er zo'n potje van hebben gemaakt. Ze kennen de wetten niet meer en begrijpen dat God het volk gestraft heeft. Ze zien ook hoeveel geduld God met hen heeft, omdat zij toch weer opnieuw mogen wonen in het 'belofde land'. Zij willen heel graag weer leven volgens de wetten. Dichtbij God. Dan zegt Nehemia 'Nu is het tijd om feest te vieren. Vandaag is een dag voor de HEER, dus droog je tranen. Maak lekker eten en drinken klaar en deel het uit aan iedereen'. Het wordt een vrolijk feest!

De volgende dag is er nog een verrassing. Ze mogen het Loofhuttenfeest weer gaan vieren.

Ooit was dat ingesteld om te herdenken dat het volk veertig jaar lang door de woestijn heeft getrokken. Zij sliepen toen in geïmproviseerde hutten die gebouwd werden van takken van loofbomen.

De mensen krijgen de opdracht de bergen in te trekken om materiaal te zoeken en daarvan de hutten te bouwen. Zie je het voor je? Met grote takkenbossen op hun rug, of op een kar, komen ze terug.

Iedereen bouwt een hut: op het dak van hun huis, op het erf en op het plein. Het is een vrolijke boel. Het feest duurt zeven dagen, terwijl er ook weer uit de wet wordt voorgelezen.

Als afsluiting van het feest wordt er op de achtste dag een samenkomst gehouden en kunnen ze nog even napraten.

De mensen zijn vol goede wil om God weer te dienen, zoals Hij dat graag wil.

Het Loofhuttenfeest (Soekot) wordt nog steeds gevierd in Israël. Tijdens Soekot eten joodse kinderen met hun familie zeven dagen lang in een Soeka: een huisje van takken. Elke herfst herdenken ze daarmee dat het joodse volk veertig jaren lang door de woestijn reisde en geen vaste plek had om te wonen.

Een leuk liedje over regels: Op YouTube te vinden als je het wil laten horen, met filmpje erbij.

Hou je aan de regels, anders maak je brokken.
Hou je aan de regels en kijk goed uit je doppen.
Hou je aan de regels, anders gaat het fout.
Hou je aan de regels, dat geldt voor jong en oud.

Gisteren na schooltijd ging ik even naar de stad.
En heb toen bij de speelgoedzaak een barbiepop gejat.
Ik werd helaas betrapt en kreeg meteen proces
verbaal.
En stond toen met een rooie kop, vreselijk voor paal.

Fikkie stoken vind ik echt het mooiste wat er is.
Maar de laatste keer toen ging het wel een beetje mis.
Het leek eerst zo onschuldig met alleen die oude krant.
Maar nu is het schuurtje tot de grond toe afgebrand.

De Bijbel is het boek van onze God die eeuwig leeft.
En daarin kun je lezen dat ook Hij ons regels geeft.
Als wij daaraan gehoorzaam zijn en doen wat Hij ons
zegt.
Dan komen we uiteindelijk toch nog goed terecht.

Auteur: RvBvdB